

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 18/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Vi har ikke noget imod, at staten ophører med at udlåne penge til De Samvirkende Danske Indkøbsforeninger for Mindre Jordbrugere og dermed sparer 10 mio. kr. om året. Reservefonden udgør immervæk næsten 90 mio. kr. Der vil altså i mange år fremover være penge til rådighed for udlån. Vi må håbe, at pengene stadig er noget værd om 53 år, når resttilgodehavendet når tilbage til statskassen, men hvis ikke, tror jeg gerne, at pengene er gået til et godt formål.

Lad mig vende mig til ministerens tilbagevendende problem: ministerbemyndigelser. Jeg troede faktisk, landbrugsministeren havde fået en lærestreg før jul, men o.k., hvis én gang ikke er nok, prøver vi flere gange, så jeg gentager altså for landbrugsministeren:

Ministerbemyndigelser har ikke noget med afbureaukratisering og decentralisering at gøre. Ministerbemyndigelser har noget med centralisme og teknokrati at gøre. Ministerbemyndigelser er indskrænkning af demokratiet og indskrænkninger i Folketingets muligheder for indsigt i, hvorledes lovgivningen administreres.

Når arealgrænsen i loven i dag er 20 ha, hvad er der så i vejen for, at lovforslaget også fastsæt-

ter en præcis arealgrænse på f.eks. 30 eller 35 ha?

Når det foreslås, at Rigsrevisionen ophører med sit revisionsarbejde og sparer – fyrer – 1 ansat, hvorfor skal ministeren så bemyndiges til at fastsætte regler om revision? Det kan vi da let gøre i Folketinget, vi kan da bare indsætte det i loven.

Grundværdigrænser, grænser vedrørende udlånsbeløb til det enkelte medlem af indkøbsforeningerne, skal justeres, sådan står der i bemærkningerne. Hvorfor fortæller landbrugsministeren ikke Folketinget, hvad det er, han vil? Er det hemmeligt, hvad ministeren har sammen med landbruget? Jeg synes ikke, at ministeren skal lave børn på Folketinget i dølgsmål. Skulle vi ikke klare tingene i åbenhed? Altså lad os få ind i lovteksten, hvilke hensigter ministeren har.

Det kunne for øvrigt også interessere mig at vide, om en af betingelserne for at få lån igennem indkøbsforeningen er, at låntager er medlem af Husmandsforeningerne.

Jeg vil slutte med at sige, at der igennem den nuværende lov er skabt mange gode husmandsbedrifter og købt mange gode spand heste for de penge, der har været til rådighed. Derfor støtter Socialdemokratiet gerne hensigten med lovforslaget. Vi synes, det er godt og fint, at mindre jordbrugere kan få rimelige lånemuligheder til indkøb af kreaturer, redskaber og maskiner. Derfor afventer jeg også med glæde landbrugsministerens svar på de stillede spørgsmål og ministerens venstreliberale kommentarer til og fortolkning af, hvad ministerbemyndigelser er for en løjerlig størrelse.

Rønholt (KF):

Det fremgik af regeringens plan for afbureaukratisering, at denne lov egentlig skulle afbureaukratiseres. Når der alligevel fremsættes et lovforslag, ser det heller ikke mærkeligt ud, det er udtryk for et kompromis. Det er ikke nogen hjertesag for Det Konservative Folkeparti, men omvendt ville vi have forståelse for, hvis der stadig væk skulle være et vist behov for støtte til mindre indkøbsforeninger, selv om vi næppe tror, at dette behov vil vare indtil år 2043. Men der er heller ingen, der siger, at loven ikke kan tages op til revision inden det tidspunkt.

Derfor støtter vi lovforslaget og vil medvirke til et positivt udvalgsarbejde.